Ankenævnet for Forsikring

908/13-5

Den 11. februar 2013 blev i sag nr. 82.799:

xxxxx xxxxxx xxxxx
xxxxxxxxx
xxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt

k e n d e l s e :

Klagerne (syv klagere) er omfattet af firmapensionsordninger i Danica Pension. De klager ved deres advokat over, at selskabet har afvist at oprette fortsættelsesforsikringer i forbindelse med deres arbejdsgivers skift af pensionsleverandør, herunder selskabets rådgivning i forbindelse hermed.

Selskabet har ændret klagernes pensionsordninger til præmiefri forsikringer (fripolicer) med henvisning til, at klagerne ikke anmodede om at videreføre ordningerne inden udløbet af en 3 måneders frist.

Efter selskabets opfattelse burde den selvstændige pensionsrådgiver, der varetog rådgivningen i forbindelse med leverandørskiftet, have oplyst klagerne om muligheden for at opretholde dækningerne i selskabet uændret ved at tegne fortsættelsesforsikringer. I øvrigt mener selskabet, at klagernes arbejdsgiver og det selskab, der modtog virksomhedens pensionsportefølje, også havde en orienteringspligt over for medarbejderne, herunder klagerne.

Det fremgår af sagen, at klagerne var ansat i en virksomhed, der havde indgået en firmapensionsaftale med selskabet. I brev af 27/4 2010 opsagde arbejdsgiveren pensi-

onsaftalen med selskabet i forbindelse med, at hele pensionsporteføljen blev flyttet til et andet pensionsselskab. I brevet, som er underskrevet af virksomhedens direktør, hedder det:

> "Opsigelse af vores pensionsaftale.
>
> Undertegnede ønsker hermed at opsige vores pensionsordning i Danica, for alle ansattes vedkommende og med frigørende virkning fra 31. Juli 2010."

I brev af 29/6 2010 bekræftede selskabet opsigelsen af pensionsaftalen og anførte derudover:

> "**Danica Pension på privat basis**
> Den 1. august 2010 vil vi ændre den enkelte medarbejders pension til en præmiefri pension. Det vil sige, at jeres gruppeordninger falder væk, og at den enkelte medarbejders pensionsopsparing og andre dækninger sættes ned i forhold til den opsparede værdi.
>
> Hvis nogle af jeres medarbejdere ønsker at fortsætte deres pensioner på privat basis, vil vi meget gerne hjælpe. Den enkelte medarbejder skal blot fremsende begæring herom, inden der er gået tre måneder fra den dato, hvor den nuværende pension stopper. Sender medarbejderen begæringen til os senere, vil oprettelsen kræve, at medarbejderen skal give os nye helbredsoplysninger. Vi håber, I vil informere medarbejderne om den mulighed."

Den 24/9 2010 fremsendte selskabet orienteringsbrev ud til medarbejderne, hvori det bl.a. hedder:

> "***Ændring af din Danica Balance-pension***
> 1. august 2010 har vi ændret din pensionsordning til en pensionsordning uden indbetaling (præmiefri forsikring). Det vil sige, at du ikke længere skal betale til pensionen.
>
> Derfor får du her en dækningsoversigt, der viser hvilke dækninger, der fortsætter, og størrelsen af dem.
>
> Når du ændrer din pensionsordning til en ordning uden indbetaling, anbefaler vi, at du ændrer investeringsmåden til Fast aktieandel. Det gør vi, fordi der ikke længere bliver betalt til pensionsordningen, og dermed er forudsætningerne ikke længere de samme som for valget af den oprindelige investeringsmåde. Du skal være opmærksom på, at vi trækker ændringsomkostninger i forbindelse med ændringen. Ønsker du at ændre din nuværende investeringsmåde, skal du enten kontakte os eller ændre via Din Netpension.
>
> Du skal være opmærksom på, at du skal kontakte os, hvis du igen vil betale til din pensionsordning, og at der normalt skal afleveres nye, tilfredsstillende helbredsoplysninger."

Det fremgår af sagen, at klagerne ikke oprettede fortsættelsesforsikringen inden udløbet af fristen den 31/10 2010. I en mail af 31/1 2011 fra pensionsrådgiver A. til selskabet hedder det bl.a.:

3. 82.799

"Vi har flere udestående på de ansatte hos … jeg mangler fortsat bekræftelse fra dig vedr. at de er omfattede af invalidesum hos FG (de med rødt markerede)?

Derudover har de ansatte skadeanmeldt over for Danica, vedr. Tae og præmiefritagelse, kan du give mig en status på disse.

Som tidligere adspurgt vil disse medarbejdere gerne modtaget et videreførselstilbud, fra Danica, hvornår kan de forvente at få det!"

Selskabet afviste herefter i mail af 2/2 2011 at fremsende tilbud på at videreføre ordningerne med henvisning til, at klagerne skulle have anmodet herom inden 1/11 2010.

Klagernes advokat har efterfølgende over for nævnet gjort gældende, at kun fem ud af de syv klagere modtog brevet af 24/9 2010.

Klagernes advokat har i brev af 28/6 2012 til nævnet bl.a. anført:

"**Påstand**
Klager ønsker med nærværende klage, at Ankenævnet for Forsikring pålægger Danica Pension at genetablere pensionsordningen.

For det første var Danica Pension i ond tro allerede på opsigelsestidspunktet (27. april 2010). Klagerne var ikke ansat i flex-job ved indtegningen af pensionsordningen. Imidlertid vidste eller burde Danica Pension have vidst, at klagerne på et senere tidspunkt var overgået til ansættelse i flex-job, og at opsigelsen i relation til disse derfor beroede på en fejlekspedition.

Danica Pension *opfordres* til at oplyse på hvilke tidspunkter, Danica Pension blev bekendt med, at klagerne var blevet ansat i flex-job eller sygemeldt i længere tid.

For det andet må det på baggrund af det efterfølgende hændelsesforløb have stået Danica Pension klart, at klagerne ønskede og var nødsaget til at videreføre pensionsordningen på individuel basis.

I forbindelse med [pensionsrådgiver A.'] skadesanmeldelse på vegne klagerne i maj/juni 2010, blev Danica Pension klar over, at pensionsordningen for klagernes vedkommende var skadesramt, og klagerne derfor ønskede at videreføre ordningen.

Det forhold, at præmiebetalingen for klagerne fortsatte efter den 1. august 2010, burde desuden have givet Danica Pension en viden om, at klagerne ønskede at videreføre ordningen. Det samme burde henvendelsen fra i hvert fald en af klagerne i slutningen af september 2010.

Det bemærkes, at det ikke er et krav, at begæringen fremsættes skriftligt eller i en særlig form. Heller ikke i bilag … er det anført, at medarbejderne skal iagttage særlige formkrav i forbindelse med en begæring. Dermed var både en anmeldelse af skader på policerne og en mundtlig henvendelse en tilstrækkelig begæring, ligesom også den fortsatte præmiebetaling måtte betragtes som en begæring.

Sammenfattende må det have stået Danica Pension helt klart, at klagerne ønskede at videreføre pensionsordningen på individuel basis.

For det tredje burde Danica Pension have sikret sig, at medarbejderne fik meddelelse om, at pensionsordningen kunne videreføres på individuel basis. Det er ikke acceptabelt, at Danica Pension alene orienterede [virksomhed] ved brev fremsendt med almindelig post den 28. juni 2010 og herefter forlod sig på, at virksomheden fik videreformidlet oplysningerne. Uanset at der er tale om en firmapensionsordning, og uanset at aftalen således er indgået imellem Danica Pension og [virksomhed], er det de enkelte medarbejdere, der er sikrede på policen. Danica Pension burde derfor enten have givet meddelelsen direkte til medarbejderne eller have sikret sig, at [virksomhed] videreformidlede meddelelsen.

Regnes fristen fra opsigelsestidspunktet og dermed fra den 1. maj 2010 med udløb ved udgangen af juli 2010, er det særligt kritisabelt, at Danica Pensions bekræftelse af opsigelsen med oplysning om fristen (som i øvrigt er bestridt modtaget) er dateret 28. juni 2010 (bilag …). Dette vil kun have efterladt [virksomhed] og medarbejderne med en særdeles kort frist - i en sommerferieperiode - til at overveje en videreførelse af ordningen på individuel basis.

Det er mest nærliggende at regne fristen fra den 1. august 2010 og dermed med udløb ved udgangen af oktober 2010. Dels meddeler Danica Pension selv ved bilag …, at fristen regnes fra dette tidspunkt, hvor pensionsordningen stopper, hvilket ifølge bilag … er pr. 1. august 2010. Dels fremgår det af den senere e-mail-korrespondance imellem [pensionsrådgiver A.] og Danica Pension, jf. bilag …, at Danica Pension havde forventet at modtage de eventuelle individuelle begæringer inden den 1. november 2010.

Lægges det til grund, at fristen først udløb ved udgangen af oktober 2010, havde Danica Pension særlig anledning til at give medarbejderne individuel meddelelse om fristen, idet Danica Pension de facto rettede direkte henvendelse til i hvert fald 5 ud af 7 af klagerne ved brev af 24. september 2010 (bilag …). Det er særligt kritisabelt, at Danica Pension ikke i denne anledning meddelte klagerne, at de stadigvæk på dette tidspunkt havde muligheden for at videreføre pensionsordningen på individuel basis. Tværtimod meddelte Danica Pension telefonisk en af klagerne, at det ikke var muligt at videreføre ordningen på uændrede vilkår.

Danica Pensions forpligtelse til at give medarbejderne direkte meddelelse understøttes af det forhold, at det ikke fremgår af forsikringsbetingelserne, jf. bilag …, at der skal fremsættes individuel begæring om videreførelse af pensionsordningen ved [virksomheds] opsigelse af denne.

Endelig fremhæves det, at meddelelse direkte til medarbejderne er i overensstemmelse med almindelig branchesædvane, og at undladelse heraf kan være i strid med ankenævnspraksis, jf. AK 72.470.

Konkluderende er Danica Pensions håndtering af sagen særdeles kritisabel og i strid med ordentlig branchestandard. Klagerne har de facto fremsat begæring om videreførelse af pensionsordningen hos Danica Pension, eller også har Danica Pension på anden vis fået kendskab til, at ordningen skulle videreføres for klagernes vedkommende. I begge tilfælde er Danica Pension forpligtet til at gentegne pensionsordningen på samme vilkår og med samme rettigheder, som var gældende før [virksomheds] opsigelse af aftalen."

Selskabet har i brev af 30/7 2012 til nævnet redegjort for sin stillingtagen således:

"Klagernes advokat angiver i klagen, at sagen vedrører

'... om Danica Pension er forpligtet til over for klagerne at genetablere en medarbejderpensionsordning i [virksomhed] på individuel basis' .

Det er imidlertid alene en delvis beskrivelse af sagen. Som det i nogen grad fremgår af hændelsesforløbet i klagen, er problemstillingen denne, at medarbejderne i virksomheden … ved mellemkomst af en selvstændig rådgiver/*'tied agent'* hos Skandia Pension, [pensionsrådgiver A.], fik flyttet deres pensionsordning fra Danica Pension til Skandia.

Blandt [virksomheds] medarbejder er et antal - klagerne i denne sag - som Skandia ikke ønsker at forsikre; angiveligt fordi de er ansat i fleksjob. De står efter det oplyste i dag uden forsikringsdækning; efter min vurdering er i alt væsentligt opstået, fordi [pensionsrådgiver] ikke har ydet en tilstrækkelig rådgivning af klagerne.

En mere fuldstændig beskrivelse af tvisten er efter min opfattelse, om klagerne muligt har et krav imod Skandias agent, [pensionsrådgiver A.], imod Skandia Pension eller imod Danica Pension. At vælge at føre klagesagen imod Danica Pension er derfor at rette bager for smed.

Jeg finder det bemærkelsesværdigt, at klagernes advokat i sin klage overhovedet ikke kommer ind på [pensionsrådgiver A.'s] rolle og rådgivning eller tilsyneladende gør sig overvejelser derom og ikke på noget punkt sondrer mellem klagerne, der dog må formodes at have individuelle baggrunde og forudsætninger og have modtaget individuel rådgivning.

Skandia Pensions agent, [pensionsrådgiver A.], og hans rolle og rådgivning af [virksomhed] og af den enkelte klager er helt central for en vurdering af sagen. Vidneafhøring under strafansvar af [pensionsrådgiver A.] og af klagerne om, hvilken rådgivning, der er ydet, er derfor af væsentlig betydning. Ligeledes vil det være nærliggende at adcitere eller procestilvarsle [pensionsrådgiver A.] og/eller Skandia Pension under sagen. Sagen forekommer derfor ikke egnet til nævnsbehandling.

Ex tuto bemærkes, at der synes at være en åbenbar og nærliggende risiko for en konflikt mellem klagerne og Skandia og/eller mellem klagerne og Skandias agent, [pensionsrådgiver A.]. Det forekommer på den baggrund bemærkelsesværdigt, at klagernes advokat angiver at repræsentere både klagerne og Skandia Pension. Om advokat … tillige repræsenterer Skandias agent, [pensionsrådgiver A.], er ikke oplyst. Klagernes advokat synes imidlertid under alle omstændigheder at stå i en åbenbar interessekonflikt.

Sagsfremstilling:
Danica Pension modtog den 29. april 2010 en opsigelse af [virksomheds] pensionsordning pr. 1. august 2010. Virksomheden ønskede at flytte sin pensionsordning til Skandia. [Virksomhed] var repræsenteret ved selvstændig rådgiver, [pensionsrådgiver A.], der er *tied agent* for Skandia.

Opsigelsen er ganske kortfattet og indholdet er i sin helhed følgende:

'Undertegnede ønsker hermed at opsige vores pensionsordning i Danica for alle ansattes vedkommende og med frigørende virkning fra 31. juli 2010'

Opsigelsen er underskrevet af [virksomheds] direktør, men er ikke sendt på selskabets brevpapir. Klagerne **opfordres (1)** til at oplyse, om opsigelsen er formuleret/skrevet af Skandias agent, [pensionsrådgiver A.].

Opsigelsen er aftaleretligt et påbud, der har retsvirkning, fra det kommer frem. Opsigelsen er ubetinget og indeholder ikke indskrænkninger eller tilføjelser vedr. enkelte medarbejdere eller medarbejdergrupper, der ikke skal eller på forhånd må antages ikke at kunne indtræde i den nye pensionsordning. I de tilfælde, hvor det på forhånd er kendt, at der er medarbejdere, som ikke kan få eller skal have overført deres pensionsordning, er det kutyme at angive dette i opsigelsen.

Det må antages, at det er [pensionsrådgiver A.], der som rådgiver for [virksomhed] har udarbejdet oplægget til ny pensionsaftale for [virksomhed]. Klagerne **opfordres (2)** til at af- eller bekræfte det og til **(3)** at fremlægge oplægget eller i det mindste de dele af oplægget, der beskriver adgangen til optagelse i pensionsordningen for personer, der er ansat i fleksjob.

I forbindelse med et leverandørskifte påhviler opgaven med at rådgive kunden (altid og alene!) det modtagende selskab, eller, hvis pensionskunden har antaget en mægler eller anden rådgiver, denne.

[Virksomhed] havde som nævnt antaget [pensionsrådgiver] til at rådgive sig. Det er derfor hævet over enhver tvivl, at opgaven med at rådgive [virksomhed] (og selskabets medarbejdere) efter både praksis og forsikringsformidlerloven påhvilede [pensionsrådgiver A.].

[Pensionsrådgiver A.] angiver at være selvstændig agent og er derfor omfattet af reglerne i lov om forsikringsformidling. Han skal således leve op til og udøve sin gerning i overensstemmelse med de krav, der fremgår af forsikringsformidlingsloven og af de supplerende regelsæt, der er fastsat i god skik-bekendtgørelsen mv.

[Pensionsrådgiver A.] skal derfor som professionel rådgiver være eller gøre sig bekendt med sædvanligt forekommende problemstillinger i forbindelse med leverandørskifter, som fx muligheder og behov for evt. privat videreførelse af dækninger, og i fornødent omfang rådgive sine klienter herom.

Det påhviler også [pensionsrådgiver A.] at oplyse om evt. relevante begrænsninger i det modtagende selskabs dækninger eller vilkår. Navnlig vil der påhvile [pensionsrådgiver] som *tied agent* for Skandia en skærpet opmærksomhed med hensyn til at rådgive sine klienter om selskabsspecifikke forhold vedrørende Skandia, som han bør have et særligt indgående kendskab til; fx hvis det som en fast politik i Skandia gælder, at selskabet ikke ønsker at antage erhvervsevnetabsforsikringer for personer, der er ansat i fleksjob. [Virksomhed] var som arbejdsgiver med sikkerhed bekendt med, hvilke medarbejdere, der var ansat i fleksjob og ville kunne forsyne [pensionsrådgiver] med oplysningerne herom.

Både [virksomhed] og den rådgiver, [virksomhed] havde antaget til at rådgive sig om valg af ny pensionsleverandør var således præsumptivt - eller burde som minimum have været - pinligt opmærksomme på problemstillingen allerede på opsigelsestidspunktet.

I overensstemmelse med Danica Pensions sædvanlige procedure skrev Danica Pension herefter den 28. juni 2010 et bekræftelsesbrev til [virksomhed]. [Virksomhed] var Danica Pensions aftalepart, og repræsenterede som arbejdsgiver de forsikrede medarbejdere. Af Danica Pensions brev fremgår bla., at

> *'Den 1. august 2010 vil vi ændre den enkelte medarbejders pension til en præmiefri pension. Det vi sige, at jeres gruppeordninger falder væk, og at den enkelte medarbejders pensionsopsparing og andre dækninger sættes ned i forhold til den opsparede værdi.*

Hvis nogle af jeres medarbejdere ønsker at fortsætte deres pensioner på privat basis, vil vi meget gerne hjælpe. Den enkelte medarbejder skal blot fremsende begæring herom, inden der er gået tre måneder fra den dato, hvor den nuværende pension stopper. Sender medarbejderen begæringen til os senere, vil oprettelsen kræve, at medarbejderen skal give os nye helbredsoplysninger. Vi håber, I vil informere medarbejderne om den mulighed.

Har I spørgsmål, så ring endelig til [den hidtidige rådgiver] '.

Vilkåret om, at medarbejderne har mulighed for at etablere private fortsættelsesforsikringer fremgår af pensionsaftalen mellem [virksomhed] og Danica Pension. Det kan derfor lægges til grund, at i hvert fald [virksomhed] allerede forud for opsigelsen var bekendt med det.

Brevet fra den 28. juni 2010 etablerede således ikke noget nyt i forhold til den bestående pensionsaftale med [virksomhed] og har ingen selvstændig retsvirkning, men var alene ment som en service over for [virksomhed] og virksomhedens medarbejdere. Det understreges af sætningen *'Vi håber, I vil informere medarbejderne ...'.* Heri ligger ligeledes, at Danica Pension ikke individuelt orienterer medarbejderne. Denne fremgangsmåde er helt i overensstemmelse med sædvanlig praksis på området.

Det må præsumptivt antages, at [pensionsrådgiver A.] som led i sin rådgivning af [virksomhed] som minimum har eller burde have sat sig ind i de bestående aftalevilkår, og at han således også var bekendt med vilkåret - der i øvrigt ligeledes er ganske branchekonformt.

Danica Pensions systemer dokumenterer, at Danica Pension sendte brevet den pågældende dag. Klagerne har ikke dokumenteret eller sandsynliggjort, at der i den pågældende periode skulle være sådanne uregelmæssigheder i postgangen, der tilsiger, at det afsendte brev ikke er kommet frem til modtageren. Det må derfor lægges til grund, at [virksomhed] har modtaget det fremsendte brev og haft mulighed for at agere herpå.

Det understreges, at det er almindelig branchekutyme, at breve af denne karakter alene sendes med almindelig post og ikke ved anvendelse af særlig fremsendelsesdokumentation, så som afleveringsattest, modtagerbevis eller rekommanderet post. Klagernes advokats betragtninger herom er uden juridisk støtte.

Således som det er beskrevet i klagen har i hvert fald [virksomhed] ikke fulgt Danica Pensions opfordring til at orientere sine medarbejdere om muligheden for privat videreførelse af deres pensionsordning. Det er uoplyst - men er overordentligt relevant - om [pensionsrådgiver A.] har ydet klagerne nogen rådgivning om dette. Intet tyder imidlertid på, at det er sket.

Adgangen til privat videreførelse, som den er beskrevet ovenfor, er en ret for den enkelte medarbejder. For at videreføre pensionsordningen privat skal medarbejderne blot '... *fremsende begæring herom, inden der er gået tre måneder fra den dato, hvor den nuværende pension stopper'* - altså inden den 1. november 2010.

En begæring er iflg. Dansk Forsikringsleksikon en

'...formular, som forsikringsselskaberne har udformet til brug ved indgåelse af forsikringsaftaler ...'

8. 82.799

Aftaleretligt betragtes begæringen som et tilbud fra den forsikringssøgende om at indgå en forsikringsaftale på selskabets standardvilkår for den pågældende forsikringstype. Forsikringsaftalen kommer herefter i stand ved, at selskabet accepterer den forsikringssøgendes tilbud.

For mere komplekse forsikringsformer som fx livsforsikringer vil det som udgangspunkt være nødvendigt for den forsikringssøgende at have modtaget et tilbud for at kunne forholde sig til de vilkår, priser og dækninger, som vil gælde.

Vilkårene for en privat videreførelse af en pensionsordning kan mht. både dækninger, priser og omkostninger afvige ganske betydeligt fra, hvad der gjaldt under firmaaftalen. Som det fremgår af Danica Pensions brev af 28. juni 2010 bortfaldt endvidere alle gruppedækninger med udgangen af juli måned.

En begæring må i sagens natur indeholde en række oplysninger om den forsikringssøgende og om det pensionsbidrag og de forsikringsdækninger, som begæres. Oplysninger, som selskabet må have, for at kunne gøre tilbud. En begæring om en livsforsikring må altid fremsættes skriftligt.

Når Danica Pension modtager en henvendelse om privat videreførelse, sender selskabet et tilbud, som den forsikringssøgende derefter skal acceptere inden for en given frist ved indsendelse af den begæring, som er indeholdt i tilbuddet.

En 'begæring', som den er beskrevet i både pensionsaftalen med [virksomhed] og i det fremsendte brev af 28. juni 2010 er som det klare udgangspunkt en af Danica Pension udfærdiget begæring.

I de situationer, hvor fx en forsikringsmægler eller anden formidler ønsker at benytte egne blanketter og betegner dem som 'begæringer', betragtes de som opfordringer til selskabet til at gøre tilbud - som dernæst må accepteres ved indsendelse af begæringen i tilbuddet.

En forsikringssøgende kan godt kontakte forsikringsselskabet ved fx telefon eller mail og anmode om at få tilsendt et tilbud. Det er dog under alle omstændigheder fortsat nødvendigt, at Danica Pension får meddelt så klare og specifikke oplysninger, at det kan udarbejde tilbuddet; og at selskabet rettidigt modtager begæringen/accepten herpå.

En af de syv klagere, [klager 4], var den 29. september 2010 i telefonisk kontakt med Danica Pension, idet hun havde nogle spørgsmål om sin pensionsordning. Hun spurgte i den forbindelse bla. til mulighederne for evt. at fortsætte sin pensionsordning privat.

Danica Pension sendte derfor - jfr. Bilag … - den 1. oktober et tilbud om privat videreførelse til [klager 4], men modtog aldrig et svar herpå. (For så vidt angår [4] skal Danica Pension derfor med sikkerhed frifindes. [Klager 4] opfordres på den baggrund til at tilbagetrække sin klage). Som det fremgår af Bilag … beskriver Danica Pension i fremsendelsesbrevet, at

> *'Ændringstilbuddet indeholder*
> *• et kort overblik over pensionsordning en (resume)*
> *• en dækningsoversigt, der uddybende beskriver, hvad pensionsordningen indeholder*
> *• **en begæring"** (min udh.).*

Da Danica Pension ikke inden den 1. november 2010 havde modtaget begæring om videreførelse blev alle klagernes pensionsordninger derfor med virkning fra den 1. august 2010 omskrevet til fripolice i overensstemmelse med Danica Pensions brev af 28. juni 2010.

Det er ikke korrekt beskrevet, at [pensionsrådgiver A.] 'i maj/juni 2010" foretog skadesanmeldelse på vegne alle klagerne. Klagernes advokat sondrer i klagen ikke mellem de enkelte klagere. Jeg mener derfor, det er relevant kort at opridse følgende for hver enkelt klager:

[Klager 1] har den 25. juni 2010 underskrevet en skadesanmeldelse til Danica. Forud for anmeldelsen havde hun den 23. juni 2010 telefonisk kontaktet Danica Pension. [Klager 1] fik afslag på dækning fra sin tab af erhvervsevneforsikring. Afslaget er ikke påklaget.

[Klager 1] har ikke bedt om tilbud eller andre oplysninger om sin pensionsordning.

[Klager 2] har den 18. juni 2010 underskrevet en skadesanmeldelse til Danica. [Klager 2] fik afslag på dækning fra sin tab af erhvervsevneforsikring . Afslaget er ikke påklaget.

[Klager 2] har ikke bedt om tilbud eller andre oplysninger om sin pensionsordning.

[Klager 3] har den 23. juni 2010 underskrevet en skadesanmeldelse til Danica. Danica bevilgede udbetaling af erhvervsevneforsikring for perioden 30. marts 2010 - 1. juli 2010. Udbetalingen skete til arbejdsgiveren. Der er ikke søgt eller bevilget yderligere udbetaling.

[Klager 3] har aldrig bedt om tilbud eller andre oplysninger om sin pensionsordning.

[Klager 4] har den 17. juni 2010 underskrevet en skadesanmeldelse til Danica. Forud for anmeldelsen havde hun i november 2009 telefonisk kontaktet Danica Pension. [Klager 4] fik afslag på dækning fra sin tab af erhvervsevne- forsikring. Afslaget er ikke påklaget.

Som nævnt ovenfor anmodede [klager 4] om og fik tilsendt et tilbud på privat videreførelse af sin pensionsordning. Danica Pension modtog aldrig svar på tilbuddet (begæring).

[Klager 5] har ikke på noget tidspunkt foretaget skadesanmeldelse eller henvendelse generelt vedr. mulighed for udbetaling af sin pensionsordning. [Klager 5] har ikke bedt om tilbud eller andre oplysninger om sin pensionsordning.

[Klager 5] kontaktede den 22. december 2010 telefonisk Danica Pension for at høre, hvilke dækninger hun havde under ordningen med [virksomhed]. Klageren fik brev med oplysninger herom i januar 2011.

[Klager 5] har aldrig bedt om tilbud eller andre oplysninger om sin pensionsordning.

[Klager 6] og **[klager 7]** har ikke på noget tidspunkt foretaget skadesanmeldelse eller rettet henvendelse generelt vedr. mulighed for udbetaling af deres pensionsordning.

Hverken [klager 6] eller [klager 7] har bedt om tilbud eller andre oplysninger om deres pensionsordninger.

Anbringender:

Overordnet gør jeg til støtte for frifindelsespåstanden som hovedanbringende gældende, at Danica Pension i de snart to år, der er forløbet siden pensionsordningens ophør ikke har modtaget nogen begæringer om videreførelse fra de omfattede medarbejdere. En enkelt

medarbejder, [klager 4], anmodede om at få tilsendt et tilbud, som imidlertid er bortfaldet som ikke accepteret.

Klagerne har ikke præsenteret nogen argumentation for, hvorfor Danica Pension skulle være juridisk forpligtet til at videreføre klagernes pensionsordning eller givet nogen dokumentation for, at Danica Pension skulle have begået sådanne fejl, at Danica af den årsag skulle være forpligtet til at videreføre pensionsordningerne for klagerne. Pligten til at etablere pensionsordninger for klagerne påhviler efter min opfattelse det fortsættende selskab.

Jeg gør gældende, at den opståede situation i alt væsentligt beror på en tilsyneladende mangelfuld rådgivning fra Skandia Pensions agent, [pensionsrådgiver A.] - og at ansvaret hviler hos ham. Klagerne **opfordres (4)** til at oplyse, om der tillige er rejst krav over for Skandia Pension eller [pensionsrådgiver A.] eller dennes ansvarsforsikringsselskab, eller om de (eller deres repræsentant, der jo også er advokat for Skandia Pension) er bekendt med, at sådanne krav er rejst.

Klagerne gør gældende, at Danica Pension '... *var i ond tro allerede på opsigelsestidspunktet'.* Det præciseres ikke nærmere, hvad klagernes advokat lægger i betragtningen om at modtageren af et påbud skulle kunne være i god eller ond tro ligesom der ikke foretages nogen juridisk subsumering af, hvilken konsekvens det skulle have. Jeg gør gældende, at synspunktet er indholdsløst, og ikke rummer noget, der kan tillægges nogen juridisk betydning til last for Danica Pension.

Danica Pension modtog et ubetinget påbud fra selskabets aftalepart, [virksomhed], om, at alle pensionsaftaler skulle omskrives til fripolice pr. 1. august 2010. Jeg gør gældende, at hvis retsvirkningerne af dette påbud skulle omgøres, krævede det efter pensionsaftalen en aktiv stillingtagen fra den enkelte forsikrede - nemlig ved fremsendelse af en begæring. Det er ikke sket for nogen af klagerne.

Jeg gør gældende, at en 'begæring', som den er beskrevet i både pensionsaftalen med [virksomhed] og i det fremsendte brev af 28. juni 2010 er en af Danica Pension udfærdiget begæring. Subsidiært gør jeg gældende, at en 'begæring', i det tilfælde at fx en forsikringsmægler måtte ønske at benytte sine egne blanketter skal rumme en så klar og utvetydigt tilkendegivelse af sit formål at det ikke overlades til det modtagende selskab at gisne, om det modtagne er en begæring - altså en opfordring til Danica Pension om at gøre tilbud - eller måske noget andet.

Konkret vedr. [klager 4] gør jeg gældende, at det fremsendte tilbud er bortfaldet som følge af manglende accept.

Klagernes advokats overvejelser omkring omstændigheder, som i hans egen optik måske kunne have ledet Danica Pension til at indse, hvad der var klagernes behov og inderste (omend uudtalte) ønsker, og som skulle træde i stedet for en begæring, afvises over en kam som spekulative og uden juridisk valør.

Jeg gør gældende, at indsendelse af en skadeanmeldelse er ikke en begæring om, at forsikrede ønsker at forsætte forsikringen som eventuel.

Det gælder også den foreliggende situation for så vidt angår [klager 1], [klager 2] og [klager 4], der alle fik afslag på dækning uden at gøre ophævelser, og for så vidt angår [klager 3], fik tilkendt ydelser for en kortere periode, der lå forud for eller i opsigelsesperioden.

Jeg gør gældende, at indbetaling af en eller to måneders bidrag heller ikke statuerer en begæring.

Det ses ofte, at virksomheder ikke har styr på deres betalingsstrømme og Danica Pension modtager derfor jævnligt fejlagtige pensionsbidrag for medarbejdere, der er fratrådt eller for medarbejdere under en pensionsordning, der er flyttet til en anden leverandør. I sådanne sager kan det fejlagtigt indbetalte blot tilbagebetales til arbejdsgiveren. For de klagere, for hvilke der skete fejlagtige indbetalinger, gælder desuden, at indbetalingerne af en eller to måneders bidrag var enkeltstående og således ikke på nogen måde antydede en vilje eller et ønske om evt. at fortsætte.

Klagernes synspunkt om, at en mulig kundskab hos Danica Pension om, at en eller flere medarbejdere hos [virksomhed] skulle være ansat i fleksjob, skulle have nogen betydning for Danica Pension, bestrides. Som nævnt flere gange gør jeg gældende, at det modtagende selskab og klagernes rådgiver, der alene er ansvarlige for opgaven med at rådgive klagerne - herunder om, om det har betydning, at de er ansat i fleksjob. Danica Pension har som afgivende selskab ingen forpligtelser i den sammenhæng.

Det er desuden udbredt praksis - herunder i Danica Pension - at pensionsaftaler i forbindelse med leverandørskifter indgås efter princippet *'alle ind-alle ud'.* Det betyder, at alle medarbejdere der ikke har aktuelle, dvs. skadesramte forsikringer, hvor der sker udbetaling fra, optages i pensionsordninger og tilsvarende skal forlade selskabet igen ved evt. nyt leverandørskifte.

Danica Pension har som udgangspunkt - modsat arbejdsgiveren - ikke kendskab til, om en ansat, der er omfattet af en pensionsordning, overgår til ansættelse i fleksjob og har ikke hverken behov eller systemmæssig mulighed for at registrere dette centralt.

Udgangspunktet er, at Danica Pension netop *ikke* har noget kendskab til en medarbejders overgang til et fleksjob. Ansættelse i fleksjob berettiger som hovedregel ikke til udbetaling af ydelse ved tab af erhvervsevnen eller til fritagelse for indbetaling. Danica Pension har således ikke noget at bruge den oplysning til. Det er alene ved indsendelse af skadeanmeldelser, at selskabet undertiden får kendskab til, at en medarbejder er ansat i fleksjob.

Jeg gør gældende, at evt. modtagelse af oplysning hos afgivende selskab om ansættelse i fleksjob ingen konsekvenser har for afgivende selskab eller for, at det fortsat er det fortsættende selskab og evt. antagen rådgiver, der skal vurdere, om det har nogen betydning, og tilpasse sin rådgivning hertil.

Klagernes opfordring vurderes uden betydning for afgørelse af sagen og vil ikke for nærværende blive besvaret yderligere. Hvis en eller flere af klagerne mener at have gjort Danica Pension opmærksom på overgang til ansættelse i fleksjob, må de selv være bekendt med tidspunktet herfor. I besvarelse af andet led i provokationen bemærkes, at Danica Pension alene har været gjort bekendt med evt. sygemeldinger i det omfang, selskabet har modtaget skadeanmeldelser som redegjort for ovenfor.

Danica Pension har ingen indsigt i, hvilke optagelseskriterier, der gælder i pensionsordningen i det fortsættende selskab. Jeg gør gældende, at Danica Pension derfor hverken har mulighed for eller pligt til at vurdere, om eller at en ansat er *'nødsaget'* til at fortsætte sin pensionsordning privat i Danica Pension fordi vedkommende var i fleksjob da [virksomheds] pensionsordning blev flyttet til Skandia Pension.

Ex tuto bemærker jeg, at selv om Danica Pension som afgivende selskab måtte have sådan indsigt, ændrer det heller ikke ved, at det ene og alene er fortsættende selskab og rådgivere, in casu [pensionsrådgiver A.], der er ansvarlige for at være opmærksom på, om de forsikrede tilbydes ringere vilkår i det fortsættende selskab og enkelte medarbejdere derfor kan have et ønske om at begære en fortsættelsesforsikring i det afgivende selskab.

Samlet bestrides det derfor, at det har nogen juridisk betydning, *om* eller *at* Danica Pension før eller efter opsigelsen måtte have haft kendskab til evt. ansættelser i fleksjob. Tilsvarende bestrides det som spekulativt og indholdsløst, at det '... *skulle have stået Danica Pension helt klart, at klagerne ønskede at videreføre pensionsordningen på individuel basis'.*

Klagerne må afklare med deres rådgivere, hvorfor sådanne evt. ønsker ikke er afdækket eller meddelt Danica Pension.

Det fremgår af bilag …, at [pensionsrådgiver A.] så sent som den 31. januar 2011 - altså 3 måneder *efter* udløb af fristen for at fremsende begæring om videreførelse - første gang nævner, at medarbejderne gerne modtager videreførelsestilbud. Det bestrides som urigtigt og udokumenteret, at der tidligere fra klagerne eller fra [pensionsrådgiver] skulle være fremsat ønske herom. Der findes ingen optegnelser i Danica Pension om, at det skulle være sket. Under alle omstændigheder gør jeg gældende, at det eneste mailen for så vidt dokumenterer er, at [pensionsrådgiver] på det tidspunkt var tydeligt klar over at der ikke var sendt begæringer eller truffet aftale med selskabet om privat videreførelse.

Klagernes advokat vender tingene aldeles på hovedet ved sit synspunkt om, at Danica Pension burde have vidst, at opsigelserne i relation til de ansatte, der var i fleksjob, beroede på en fejlekspedition, og at det skulle have nogen juridiske konsekvenser for Danica Pension.

Danica Pension agerede ganske i overensstemmelse med arbejdsgivers påbud. Og enhver byrde mht. at indse, om eller at der var tale om en fejl, og hvilken konsekvens det skulle have, må påhvile klagernes arbejdsgiver eller [pensionsrådgiver A.].

Klagernes advokat anfører, at det er uacceptabelt, at Danica Pension alene orienterede [virksomhed] ved almindeligt brev om adgangen til at videreføre pensionsordningen som privat. Jeg bestrider synspunktet og gør gældende, at der er tale om en betragtning *de lege feranda.* Som flere af klagernes øvrige synspunkter ses det ikke funderet i en henvisning til nogen reguleringer eller til dokumenteret praksis eller retlige standarder.

Jeg gør gældende, at det er i overensstemmelse med sædvanlig praksis at skrive til arbejdsgiveren ved almindelig post - og at brevet reelt blot var en servicemeddelelse, i og med at retten til videreførelse fremgår af pensionsaftalen.

Henvisningen til AKK 72470 ses ikke at have nogen relevans. Kendelsen omhandler væsentligst selskabets forpligtelser til at sende påkrav efter FAL §§ 15-17 og evt. pligter i forbindelse med individuel fratræden som følge af sygdom. Kendelsen forholder sig ikke i nogen måde til, hvorledes der skal forholdes ved leverandørskifte.

Advokatens funderinger over, hvilken dato fristen skal regnes fra, synes formålsløse al den stund, at det fremgår udtrykkeligt af bilag …, at tremånedersfristen regnes fra den dag, hvor den ordningen i Danica Pension ophører - nemlig 1. august 2010. Synspunkterne om, hvilke forpligtelser, der burde påhvile Danica Pension afvises ligeledes som *de lege feranda.*

Det bestrides som urigtigt og udokumenteret, at Danica Pension i perioden forud for den 1. november skulle have meddelt en klager, at det ikke var muligt at videreføre ordningen privat. Der findes ingen optegnelser i Danica Pension om, at det skulle være sket. Klagernes advokat identificerer ikke nærmere hvilken af klagerne, det skulle dreje sig om. Danica Pension har som nævnt ovenfor alene noteret at have været i kontakt med klageren [klager 4], der fik tilsendt et tilbud, hun aldrig accepterede.

Endelig gør jeg gældende, at klagerne har fortabt deres evt. ret til at kræve pensionsordningen genoptaget ved passivitet eller indrettelse.

Jeg gør gældende, at klagerne har forholdt sig passivt i næsten to år, hvor de både har modtaget underretning fra Danica Pension om, at deres pensionsordning er ophørt og med sikkerhed må have været helt på det rene med, at de ikke var blevet optaget i [virksomheds] pensionsordning i Skandia Pension. I den periode har de, på trods af, at der således forelå åbenbart reaktionskrævende omstændigheder, ikke foretaget sig noget i relation til Danica Pension. Først kort tid inden indgivelsen af klagen til Ankenævnet for Forsikring blev Danica Pension kontaktet af advokaten, der nu repræsenterer både Skandia Pension og klagerne. Det kan derfor lægges til grund, at klagerne har forholdt sig passive i forhold til Danica Pension og at de har indrettet sig på, at deres pensionsordninger i Danica Pension med rette er bortfaldet i overensstemmelse med arbejdsgiverens påbud af 27. april 2010.

Danica Pension var kort i dialog med Skandia Pension om emnet i slutningen af april og begyndelsen af maj 2011 - altså for mere end et år siden og næsten et år efter, at pensionsordningen rent faktisk var ophørt. Skandia Pension angav på daværende tidspunkt ikke at tale på klagernes vegne - Skandia ønskede jo netop ikke de pågældende som kunder - og præsenterede på daværende tidspunkt ikke nogen argumentation for, hvorfor deres pensionsordninger skulle fortsætte privat i Danica Pension og ikke skulle være en del af [virksomheds] pensionsordning i Skandia Pension.

Skandia Pensions adm. direktør, … havde i slutningen af april/primo maj 2011 en kort mailkorrespondance med direktør i Danica Pension, … om sagen, og der var nogle få telefonsamtaler mellem selskaberne.

Danica Pension mente at være uden lod og del i den opståede situation. Danica henviste overordnet til, at rådgivningsforpligtelsen i forbindelse med et leverandørskifte påhviler det modtagende selskab og evt. rådgivere. [Adm. direktør] skrev i mail af 2. maj til [direktør], at Skandia ikke var enig i Danica Pensions udlægning af sagen og afsluttede korrespondancen med ordene '... *vi kommer tilbage på det'.*

Danica Pension hørte herefter i mere end et år intet til sagen og havde derfor god føje til at gå ud fra, at Skandia Pensions henvendelse til Danica Pension var opgivet - meget vel fordi der mellem klagerne og Skandia Pension var fundet en løsning på den opståede situation.

Uanset om det derfor nu gøres gældende, at Skandia Pension allerede i april/maj 2011 talte på vegne klagerne, ændrer det ikke ved synspunktet om passivitet. Danica Pension måtte kunne indrette sig på, at den varslede, evt. tilbagevenden ville finde sted inden for en rimelig tid. Det skete ikke."

Heroverfor har klagernes advokat i brev af 27/9 2012 til nævnet bemærket:

"**TVISTEN**

Sagens tvist vedrører alene spørgsmålet, om Danica Pension har været forpligtet til at give klagerne direkte meddelelse om muligheden for at videreføre pensionsordningen på individuel basis (individuel meddelelse). Således gør klagerne gældende, at Danica Pension er forpligtet til at genetablere pensionsordningen på individuel basis, idet klagerne ikke modtog behørig meddelelse om denne mulighed.

Danica Pension gør gældende, at klagerne skal rette deres krav mod tied agent [pensionsrådgiver A.] og/eller [virksomhed]. Jeg skal understrege, at det ikke er relevant for denne sag, om et ansvar eventuelt kan placeres hos andre aktører. Nævnet bedes i den forbindelse notere, at et eventuelt ansvar hos [pensionsrådgiver A.] ikke er solidarisk med Danica Pensions ansvar, og at klagerne derfor uafhængigt af et eventuelt krav mod [pensionsrådgiver A.] kan fremsætte en klage over Danica Pension.

Jeg bemærker for god ordens skyld, at [pensionsrådgiver A.'s] ansvarsforsikringsselskab har afvist, at [pensionsrådgiver A.] har handlet ansvarspådragende, og at forsikringen i øvrigt har en ganske begrænset sum. Derudover har ansvarsforsikringsselskabet anført, at ingen af klagerne aktuelt har lidt et tab, da der ikke for klagerne pt. foreligger begivenheder, som ville udløse forsikringsdækning. Også af denne årsag er klagerne henvist til at få afklaret deres retsstilling over for Danica Pension.

Danica Pension anfører, at klagerne har været forpligtet til at afgive en begæring i overensstemmelse med nogle særlige forskrifter kombineret med aftaleretlige betragtninger. Dette spørgsmål er irrelevant for sagens tvist. Jeg vil begrænse mig til at bemærke, at der ikke gælder formkrav til en begæring, og at den således også kan afgives mundtligt eller i handlemåde. I øvrigt er der tale om en begæring fra forbrugere.

De mange øvrige forhold, som Danica Pension i sit svar forsøger at inddrage i klagen, har jeg vanskeligt ved at se relevansen af. Jeg har også vanskeligt ved at forestille mig, at disse forhold kan afgøres uden en bevisførelse, der, som bekendt, ikke kan gennemføres for nævnet.

Dette må ikke blokere for en afgørelse af det, der faktisk klages over, og som uden vanskeligheder kan afgøres af nævnet.

Af samme årsag finder klagerne ikke anledning til at besvare Danica Pensions provokationer.

INDIVIDUEL MEDDELELSE

En generel pligt

Jeg fastholder, at selskaber, herunder Danica Pension, generelt er forpligtede til at give meddelelse direkte til medarbejderne om muligheden for at videreføre en kollektiv pensionsordning på individuel basis.

Dette følger af god forsikringsskik. Det er væsentligt at fremhæve, at pensionsordningen er tegnet på medarbejderens liv og helbred, og at muligheden for at videreføre ordningen uafhængigt af arbejdsgiver udelukkende er i medarbejderens interesse. Danica Pension kan således ikke med rette forlade sig på, at arbejdsgiveren informerer den enkelte medarbejder. Dette gælder vel særligt, når meddelelsen til arbejdsgiveren ikke på nogen måde ledsages af råd eller vejledning, uanset om ordningen er mæglerbetjent eller ej.

Pligten støttes endvidere på de forbrugerretlige principper i forsikringsaftalelovens ordning, der især er herskende efter revisionen af loven i 2002.

Mange arbejdsmarkedsoverenskomster fastslår, at en anden pensionsleverandør, end den der er nævnt i overenskomsten, kvalitativt mindst skal levere samme pensionsordning, som den overenskomsten ellers har udpeget.

Mange pensionsleverandører forpligter sig til at give individuel meddelelse om retten til videreførelse som individuel ordning ved leverandørskifte. Dette gælder særligt i de tilfælde, hvor der er tale om en virksomhed af samme størrelse som [virksomhed].

Danica lever således ikke op til de kvalitative krav for så vidt angår individuel meddelelse til de forsikrede om rettigheder ved leverandørskifte.

Sammenfattende forekommer Danicas manglende accept at behovet for individuel meddelelse ikke markedskonformt.

De konkrete omstændigheder

Den 24. september 2010 henvendte Danica Pension sig til klagerne, jf. bilag ... Danica Pension havde således al mulig anledning til at gøre klagerne opmærksomme på muligheden for at videreføre ordningen. Jeg har noteret, at Danica Pension er enig i, at 3 måneders-fristen for klagernes mulighed for at anmode om en videreførelse løb fra 1. august 2010. Dermed er der enighed om, at bilag … blev udarbejdet og sendt på et tidspunkt, hvor fristen fortsat løb.

Danica Pension har ikke forholdt sig til det faktum, at klagerne ikke ved bilag … blev gjort opmærksomme på muligheden for at videreføre ordningen. Dette til trods for, at det i brevet netop oplystes, at ordningen var konverteret til en præmiefri forsikring, og at fristen end ikke tilnærmelsesvist var udløbet.

Jeg fremhæver, at Danica Pension tværtimod oplyste, at klagerne ville skulle aflevere nye, tilfredsstillende helbredsoplysninger, hvis de ønskede at betale til ordningen på ny. Dette er særdeles kritisabelt og - ikke mindst - direkte i strid med faktum, idet klagerne netop kunne fortsætte hos Danica Pension uden afgivelse af nye oplysninger.

Det er korrekt som anført af Danica Pension, at [klager 1[, [klager 2], [klager 3] og [klager 4] indleverede skadesanmeldelse i juni 2010.

I hvert fald for deres vedkommende har Danica Pension haft kendskab til, at klagerne var skadesramte, og at de dermed ikke ville kunne blive indtegnet hos det nye pensionsselskab på samme vilkår. Meddelelsespligten over for medarbejderne er så meget desto stærkere, når selskabet er eller burde være bekendt med, at der er skadesramte blandt medarbejderne. Det samme gør sig gældende, når præmiebetalingen fortsætter.

Sammenfattende har Danica Pension også på baggrund af egen ageren været forpligtet til at give individuel meddelelse."

Hertil har selskabet i brev af 17/10 2012 til nævnet bl.a. anført:

"**Ansvarsfordeling**
Klagernes advokat ønsker slet ikke at komme ind på, hvilken betydning det har for sagsforløbet, at hverken arbejdsgiveren eller arbejdsgiverens rådgiver, [pensionsrådgiver A.], tilsyneladende har sat sig ind i retsvirkningerne af at meddele et påbud om opsigelse af en pensionsordning eller har rådgivet om konsekvenserne for de forsikrede.

Jeg mener fortsat, det er helt centralt at holde fokus urokkeligt fast på, at arbejdsgiveren - bistået af sin rådgiver - fremsendte et ubetinget påbud til Danica Pension om ophør af [virksomheds] pensionsordning. Dette påbud medførte efter sit indhold, at samtlige medarbejderes forsikringer skulle omskrives til fripolice.

Det er faktum og fundamentet for hele sagen! Og ingen af klagernes advokats mange betragtninger *de lege feranda* over, hvad Danica Pension måske skulle eller kunne have gjort for efterfølgende at omgøre retsvirkningerne af [virksomheds] påbud, kan ændre ved det faktum.

I det omfang Ankenævnet for Forsikring måtte mene overhovedet at kunne statuere, at Danica Pension skulle have handlet anderledes, har Danicas påståede 'undladelsessynd' alene været af så beskedent omfang, at der ikke består nogen årsagsforbindelse eller adækvans til den skade, klagerne har været udsat for.

Allerede af den grund forekommer det overmåde uhensigtsmæssigt at behandle klagen imod Danica Pension igennem til en materiel kendelse, hvis Ankenævnet for Forsikring skulle nå frem til, at Danica Pension (også) har handlet ansvarspådragende, før der er taget stilling til de øvrige mulige skadevoldere.

Hovedårsagslæren
Det erstatningsretlige udgangspunkt er, at hvis der har været flere skadevoldere involveret i det samme hændelsesforløb, som er årsag til en indtruffen skade eller tab, er disse skadevoldere solidarisk ansvarlige.

Jeg gør gældende, at klagerne står i deres nuværende situation, fordi [virksomhed] først fik en mangelfuld rådgivning fra [pensionsrådgiver A.] og at klagerne siden tilsyneladende ingen rådgivning fik fra ham.

Hvis Ankenævnet for Forsikring derfor måtte nå frem til, at Danica Pension (også) har handlet ansvarspådragende, vil der være tale om konkurrerende skadeårsager; og der vil derfor som udgangspunkt gælde et solidarisk ansvar.

En undtagelse til dette udgangspunktet er hovedårsagslæren. Herefter medfører en ansvarspådragende handling medfører erstatningsansvar for skadevolderen, hvis den har været af uvæsentlig betydning for skaden.

I dette tilfælde var Danica Pensions orientering til medarbejderne i bilag … en ren formalitet, der var af uvæsentlig betydning, set i forhold til bla., at

- [virksomhed] er i kraft af sine ledelsesbeføjelser som arbejdsgiver berettiget til som befuldmægtiget for de ansatte at meddele påbud og modtage underretninger vedr. **pensionsordningen**
- [virksomheds] påbud til Danica Pension om ophør af pensionsordning var ubetinget og indeholder ingen modifikationer eller oplysninger i øvrigt vedr. klagerne eller deres forhold,
- [virksomhed] var allerede bekendt med den mulighed for privat videreførelse, der fremgår af pensionsaftalen,
- [virksomhed] undlod trods udtrykkelig opfordring fra Danica Pension at orientere medarbejderne om deres mulighed for privat videreførelse af deres pensionsordning,

- klagerne har ikke påvist nogen pligt til eller praksis for afgivende selskab til at skrive til medarbejderne individuelt i steder for alene til arbejdsgiveren,
- [pensionsrådgiver A.] har tilsyneladende i væsentlig grad misrøgtet sine opgaver som rådgiver, og har angiveligt ikke rådgivet klagerne om muligheden for privat videreførelse,
- ingen af klagerne har fremsendt en begæring om privat videreførelse; og den ene klager, der rekvirerede og modtog et tilbud, accepterede det aldrig. Det er dermed udokumenteret, hvorvidt en direkte orientering til medarbejderne ville have medført, at en eller flere af dem havde tegnet en fortsat privat pensionsordning.

Jeg gør gældende, at der ikke består nogen årsagsforbindelse eller adækvans til den skade, klagerne gør gældende at være udsat for.

Jeg er derfor for så vidt enig med klagernes advokat i, at der med henvisning til hovedårsagslæren ikke består et solidarisk ansvar mellem på den ene side Danica Pension og på den anden side [pensionsrådgiver A.] og/eller [virksomhed] og/eller Skandia Pension. Der består slet ikke et ansvar for Danica Pension. Subsidiært, er Danica Pensions ansvar af yderst beskeden og fjerntliggende betydning for skaden.

Danica Pensions subsidiære og i det højeste proratariske ansvar kan i sagens natur ikke behandles, før der er taget stilling til de primære skadevoldere; navnlig ikke under den påstand, klagerne har nedlagt. Hvis den tages til følge vil det antagelig afslutte ansvarssagen endeligt og ville kunne afskære Danica Pension fra at rejse et regreskrav imod den eller de primære skadevoldere.

[Pensionsrådgiver A.'s] forsikringsdækning
Det forhold, at [pensionsrådgiver A.'s] ansvarsforsikringsselskab har afvist dækning, fordi der ikke aktuelt foreligger omstændigheder, der kan udløse forsikringsdækning for klagerne og dermed ikke er påvist et tab for dem, er uden betydning for vurderingen af [pensionsrådgiver A.'s] rolle i og ansvar for den opståede situation.

Det forhold, at [virksomhed] angiveligt har valgt en rådgiver med en utilstrækkelig ansvarsforsikringsdækning, er uden enhver relevans for bedømmelsen af ansvaret.

'Fremsendelse' af begæring
Pligten til at '... *fremsende'* en begæring til Danica Pension, hvis en medarbejder efter et leverandørskifte ønsker en privat fortsættelsesforsikring, er indeholdt allerede i pensionsaftalen med [virksomhed] og gentaget i bilag … og kan ikke bortfortolkes.

Jeg fastholder, at aftalens krav om 'fremsendelse' af en begæring kun kan opfyldes ved, at begæringen er skriftlig eller på varigt læsbart medie - og at en begæring om en livsforsikring ikke kan afgives mundtligt endsige langt mindre *'i handlemåde'.*

Individuelle meddelelser
Klagernes advokat gør gældende, at livsforsikringsselskaber efter reglerne om god skik generelt er forpligtede til at give individuelle meddelelser om muligheden for privat videreførelse af pensionsordninger til medarbejdere i en virksomhed i forbindelse med leverandørskifte. Der er ikke nogen nærmere henvisning til, hvor i reglerne om god skik, det skulle fremgå. Jeg bestrider, at en sådan pligt består - i god skik reglerne eller andre steder.

Synspunktet søges understøttet med en bred henvisning til *'forbrugerretlige principper'.* Det er en så luftig betragtning, at den reelt er indholdsløs. Det er ikke muligt at kommentere meningsfyldt på den.

Endelig postulerer klagernes advokat, at der inden for kollektive arbejdsmarkedspensioner skulle være *'mange pensionsleverandører',* der skulle forpligte sig til at give individuelle meddelelser om retten til privat videreførelse ved leverandørskifte. Det er ikke nærmere dokumenteret. [Virksomheds] pensionsaftale var ikke en arbejdsmarkedspension , der udsprang af en kollektiv overenskomst. Derudover kan synspunktet i det højeste føres i felten til støtte for, at der netop *ikke* består den postulerede pligt, da det jo så i sagens natur ville være overflødigt for den enkelte leverandør at 'påtage' sig den omtalte forpligtelse.

Klagernes betragtning over, at andre leverandører i en anden type pensionsordninger efter klagernes påstand undertiden (muligt) påtager sig en særlig forpligtelse til rådgivning af de forsikrede i forbindelse med leverandørskifte (en opgave, der i denne sag skulle have været løftet af [virksomhed], [pensionsrådgiver A.] og/eller Skandia Pension) kan på ingen måde bære igennem til 'konklusionen' om, at Danica Pension ikke lever op til nogle i øvrigt ikke nærmere underbyggede *'kvalitative krav'* om meddelelser ved leverandørskifte.

Sammenfattende gør jeg gældende, at Danica Pensions fremgangsmåde er markedskonform. Klagerne har ikke i nogen måde sandsynliggjort eller dokumenteret andet.

Ex tuto bemærker jeg desuden, at der er ganske langt fra en evt. manglende markedskonformitet til det påståede ansvarsgrundlag.

Danica Pensions underretning til de forsikrede mv.
Bilag … var en opfølgning på bilag …, hvori Danica Pension opfordrede [virksomhed] til at orientere sine egne medarbejdere om pensionsaftalens mulighed for privat videreførelse.

Danica Pension havde således til fulde orienteret om muligheden og havde en berettiget forventning om, at rådgivningen blev varetaget af dem, der havde påtaget sig opgaven. Der var derfor ingen særlig anledning - og i hvert fald ikke en pligt - til på ny at orientere om det.

Desuden er indholdet af bilaget misvisende og urigtigt gengivet i klagernes 2. indlæg. Det fremgår af brevet, hvad proceduren er, *'Når du ændrer din pensionsordning til en ordning uden indbetaling ...',* og det beskrives, at '... *hvis du **igen** vil betale til din pensionsordning ...'* skal der '... ***normalt [...]** afleveres nye, tilfredsstillende helbredsoplysninger'* (min udh.).

Det er en korrekt og loyal beskrivelse af, hvorledes man forholder sig efter at ens pensionsordning er omskrevet til fripolice, og der er ikke noget grundlag for at kritisere den.

Jeg noterer mig, at klagernes advokat ikke bestrider (eller i øvrigt forholder sig til) oplysningerne om, at [klager 4] modtog et tilbud om etablering af en fortsættelsesforsikring - men undlod at reagere på det.

Som nævnt i mit første indlæg blev de anmeldte skader på nær [klager 3's] afvist. [Klager 3] fik en kortvarig udbetaling for en periode, der i tid lå før den påbudte ophørsdato for forsikringen. Ingen af skadesagerne er senere påklaget.

Det bestrides derfor, at nogen af de pågældende var 'skadesramte' på ophørstidspunktet, og at det i nogen måde skulle medføre en reaktionspligt hos Danica Pension til forsøge at omstøde det meddelte påbud om ophør. En sådan handlepligt må kræve en udtrykkelig hjemmel. Der er ikke fra klagernes side angivet nogen sådan hjemmel.

> Desuden minder jeg på ny om, at Danica Pension (modsat hvad der gjaldt for [virksomhed], [pensionsrådgiver A.] og Skandia Pension) jo netop *ikke* havde kendskab til vilkårene i den nye pensionsordning og *ikke* var bekendt med, at [virksomhed] med [pensionsrådgiver A.'s] bistand havde forhandlet en pensionsaftale på plads med Skandia Pension, der på forhånd udelukkede klagerne fra optagelse i den obligatoriske pensionsordning."

Endelig har klagernes advokat i brev af 31/10 2012 til nævnet bl.a. anført:

> "Konflikten mellem klagerne og Danica Pension er ikke en erstatningsretlig konflikt. Klagerne ønsker nævnets vurdering af, om Danica Pensions håndtering af pensionsordning i forbindelse med opsigelsen af den kollektive ordning kan kritiseres, og om forsikringsdækningen skal genetableres.
>
> Danica Pensions forsøg på at bringe erstatningsretlige momenter ind i sagen er alene et udtryk for selskabets ønske om, at nævnet afstår sig fra at behandle klagen. Det samme gør sig gældende i forhold til Danica Pensions udførlige betragtninger om andre aktører end de, som klagesagen omhandler."

Nævnet udtaler:

Vedrørende klagerne 1, 2, 3, 5, 6 og 7

Efter sin gennemgang af sagen må nævnet som ubestridt lægge til grund, at klagerne ikke blev orienteret om muligheden for at oprette fortsættelsesforsikringer i forbindelse med leverandørskiftet.

Nævnets flertal bemærker, at spørgsmålet herefter er, om pligten til at informere om muligheden for at oprette fortsættelsesforsikringer ligger hos det indklagede selskab, klagernes arbejdsgiver eller det modtagende selskab, herunder pensionsrådgiveren, der virkede som tied agent for dette selskab.

Flertallet finder, at en sådan afgørelse vil kræve en nærmere bevisførelse vedrørende pensionsrådgiver A.s bistand, herunder baggrunden for de i juni 2010 fremsendte skadeanmeldelser, og pensionsselskabernes rådgivning i forbindelse med leverandørskiftet. Da en sådan bevisførelse ikke kan finde sted for nævnet, men i givet fald må foregå ved domstolene, vil flertallet med henvisning til § 4 i nævnets vedtægter afvise denne del af sagen.

20. 82.799

Mindretallet udtaler, at rådgivningsforpligtelsen over for de enkelte ansatte i forbindelse med et leverandørskifte som udgangspunkt påhviler det modtagende selskab samt eventuelle rådgivere/mæglere, der er involveret, medmindre der er forhold, som det afgivende selskab er blevet bekendt med, og som i sig selv pålægger det afgivende selskab en rådgivningspligt. Dette kan også udledes af principperne i god skik-reglerne, jf. § 28, stk. 2. Efter mindretallets opfattelse er der ikke dokumenteret forhold for så vidt angår klagerne 1, 2, 3, 5, 6 og 7, der kan pålægge Danica Pension en selvstændig rådgivningsforpligtelse. Mindretallet finder derfor, at klagerne ikke skal have medhold.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Vedrørende klager 4

Et enigt nævnt må som ubestridt lægge til grund, at klageren fik afslag på helbredsbetingede ydelser og efterfølgende - efter anmodning herom - den 1/10 2010 fik tilbud om at oprette en fortsættelsesforsikring. Klageren reagerede ikke på tilbuddet, og nævnet finder derfor, at selskabet ikke nu er forpligtet til at genfremsende hende et tilbud på at oprette en fortsættelsesforsikring med tilbagevirkende kraft. At fristen for at tiltræde tilbuddet af 1/10 2010 efter tilbuddets ordlyd kun gjaldt i 3 uger, selv om fristen i henhold til virksomhedsoverenskomsten løb frem til den 1/11 2010, kan ikke ændre herpå.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klager 4 får ikke medhold.

Nævnet kan ikke i øvrigt afgøre sagen.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Henning Jønsson